

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏਐਨ ਜਿੰਦਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2007 ਦਾ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 8

2007 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033/DB

30 ਮਈ, 2008

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐਸ. 302 - ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ - ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਹਰੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ - ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਢੰਗ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਟੋਕ ਕੇ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 20-25 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਰੀਬ 15-16 ਸਾਲ ਦੀ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਦਮੇ 'ਚ ਰਹਿ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ 20 ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ

ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 27 ਅਤੇ 28)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਨਾਲ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣ ਲਈ ਉਹ ਮੌਕਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਬਲਾਤਕਾਰ (ਉਸਦੀ ਧੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ (ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ)। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜੁਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 'ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 38)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ, ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਨੂੰ ਸਕੱਤਰਾਂ (ਸਿਹਤ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਹਿਰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰਾਂ ਆਦਿ) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਹੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ।

(ਪਾਰਾ 41)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਨੋਜ ਬਜਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ।

ਕੇ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਾਲ

ਤਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033-ਡੀਬੀ ਆਫ 2007 ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 8 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 8 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 15), ਐਸ.ਐਚ.ਓ, ਥਾਣਾ ਹੈਬੋਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦਾ ਇਲਾਕਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਸਾਹਲੂ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ, ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਵਿੱਕੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੀਤੂ ਅਰੋੜਾ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਜੋ ਖੰਨਾ ਵਿਖੇ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 8 ਜਨਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੀਤੂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅਲੋਰਾ ਵਿਖੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 6.30 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਬੈੱਡ ਰੂਮ ਵਿਚ ਲੇਟ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਲਹਾੜੀ ਲੈ ਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਉੱਠ ਕੇ ਘਰ ਦੀ ਲਾਬੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਲਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ , ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਲਹਾੜਾ ਨਾਲ ਦੋ ਹੋਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਗਲੀ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਝੱਟਕਾ ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕੁਲਹਾੜੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੋਵੇਂ ਖੂਨ ਦੇ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਰੁਲ ਗਈਆਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁੰਡੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਥੇ ਹੀ ਕੁਲਹਾੜਾ ਸੁੱਟ ਕੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਰੌਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨਾਲ

ਜਬਰ-ਜਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਜੇਲ 'ਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ ਗਏ, ਐਸ.ਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-15), ਨੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PH/1 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਏਐਸਆਈ ਸੋਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PH/2 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨਾਥਾ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ - ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਉਰਫ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਦੀ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਫ. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਸੀ.ਸੀ. ਦਾ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਛਾਪ "GS" ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ, - ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਲ ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਮ. ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਿਰ-ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (PW-9) ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਸਾਇਣਕ ਪਾਊਡਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ. ਪੀ.ਐਸ. ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ, (PW4) ਸੀਆਈਏ ਸਟਾਫ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਨੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੀ। ਉਸਨੇ ਫੋਟੋਆਂ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-2 ਤੋਂ ਐਕਸ. P-13 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ-14 ਤੋਂ ਐਕਸ. ਪੀ-25. ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਨ. ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ, SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW-15) ਨੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲਹਾੜਾ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਸਕੈਚ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, - ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਜੇ. ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਐਸ.ਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, (ਪ. 15) ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ਹੈਬੋਵਾਲ ਵਿਖੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ, - ਮੀਮੋ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਯੂ.). ਉਸ ਦੇ ਬੈਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ

ਪਾਰਸਲ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ , - ਐਕਸ. ਪੀਐਕਸ. ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਿਆ , — ਮੀਮੋ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਵੀ.) ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਏਐਸਆਈ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਡਾ. ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੂਚ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-1), ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਆਰ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.) ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।) ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਤਤਕਾਲੀ ਐਸ.ਐਮ.ਓ. ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਹੇਠ , - ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ. PB/1, ਜਿਸਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ PW/1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੌਰਾਨ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਧੱਬੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਮੋਰਟਿਸ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ:

- " 1. ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ 6-1/2" x 2" x 5" ਡੂੰਘਾ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤਿਰਛੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਲੇਬਿਊਲ ਨਾਲ ਗਰਦਨ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੀ ਮਾਸਟੋਇਡ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਰਮ ਟਿਸ਼ੂ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ, ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਰਵਾਈਕਲ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਵੀ ਝਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
2. ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਝਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਿਰ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 4" x 1" ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਡੂੰਘਾ 1" ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
3. 4-1/2" x 1/2" x ਹੱਡੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਨੈਪ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਖਿਤਿਜੀ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ। ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ, ਨਰਮ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ 6 ਵੀਂ ਸਰਵਾਈਕਲ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਝਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
4. ਖੱਬੀ ਇੰਡੈਕਸ ਉਂਗਲ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ

ਸਾਫ ਕੱਟ ਮਾਰਜਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ।

ਪੇਟ ਵਿੱਚ 250 ਸੀਸੀ ਤਰਲ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤੜੀਆਂ ਫਿੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਸਾਂ ਅਤੇ ਮਲ ਸਨ। ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪੇਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਰਾ ਫਿੱਕੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈਮਰੇਜ ਅਤੇ ਸਦਮਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ।

ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਤਕਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ 18 ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਸਿਲਾਈ ਹੋਈ ਲਾਸ਼, ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ, ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ (1 ਤੋਂ 20) ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਬਕਾ PA ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ PA/1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। PA, ਕੁਲਹਾਰੀ (ਸਾਬਕਾ PL.) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਝਟਕਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3. ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਉਰਫ਼ ਗੁਨੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਸਾਬਕਾ PF)। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵੀ, ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਵਿਚ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਥੱਬੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮੋਰਟਿਸ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜ਼ਖਮ ਮਿਲੇ ਹਨ:-

4. . ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ 5-1/2" * 1" x ਕ੍ਰੈਨੀਅਲ ਕੈਵੀਟੀ ਖੱਬੇ ਟੈਂਪੋਰਲ, ਪੈਰੀਟਲ ਅਤੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਤਿੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਹੈ ਅਤੇ ਝਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂ ਵੀ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।
2. ਫਰੰਟ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੱਧ ਲਾਈਨ 'ਤੇ 4" x 3/4" x ਹੱਡੀ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖਮ, ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਝਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ।
3. 2-1/2" x 1" ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ 1-1/2" ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
4. ਖੱਬੇ ਮਾਸਟੋਇਡ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੱਬੇ ਮਾਸਟੋਇਡ ਉੱਤੇ 2" x 3/4" x ਹੱਡੀ ਡੂੰਘੀ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
5. ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ 4" x 1-1/2" x ਡੂੰਘੀ ਹੱਡੀ ਸੱਜੇ ਰੇਡੀਜ਼ ਹੱਡੀ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਜੀ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ।
ਸੱਜੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਾਸੇ 2" x 1/2" x ਹੱਡੀ ਡੂੰਘਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਹੇਠਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਾਲ।
6. ਖੱਬੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1" x 1/4" x ਹੱਡੀ ਡੂੰਘੀ ਖਿਤਿਜੀ

ਮੱਧਮ ਚੀਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।

7. ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 3 "x 1" ਅਤੇ 2" x 1" ਦੇ ਘਬਰਾਹਟ।

8. ਖੱਬੀ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਮੂਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਘਬਰਾਹਟ 1/2" x 1/2"।

ਪੇਟ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਸਾਂ ਅਤੇ ਮਲ ਸਨ। ਹੋਰ ਅੰਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਾਏ ਗਏ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਮਾ ਅਤੇ ਸਦਮਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ।

ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਾਂ ਤਤਕਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਗਭਗ 18 ਘੰਟੇ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਲਾਈ ਹੋਈ ਲਾਸ਼, ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ, ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਗਜ਼ (ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 18) ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਬਕਾ PD ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ Ex.PD/1 ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡੀ.) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7 ਆਈ .

ਕੁਲਹੜੀ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ.) ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਪਾਸਾ , ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9 ਇਸਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(4) ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SI5 ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 16 ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਡਾ. ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੂਚ (ਪੀਡਬਲਯੂ1), ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ2),

ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ (PW3), ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ (PW4), ਸੀ-ਲੀ ਰਾਮ ਸਰਨ (PW5), HC ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ (PW6), ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (PW7), HC ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (PW8), ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਿਰ (PW9)), ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (PW10), ASI ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ (PW11), HC ਬੰਤ ਸਿੰਘ (PW12), ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ (PW13), ASI ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ (PW14), SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW15) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ. (PW16)। ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ

(ਐਕਸ. ਪੀ.ਡੀ.ਡੀ.) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਈ.ਈ.) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਮੂਨੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜੇਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀਆਂ। ਪੀ.ਸੀ., ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ:-

“ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਖੈਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

(5) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ: ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ (DW1), ਰਤਨ ਲਾਈ (DW2) ਅਤੇ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ (DW3), ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(6) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ

ਪ੍ਰੈਰਣਾਦਾਇਕ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਬੂਤ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਰਮ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਭਿਆਨਕ, ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1-1/2 ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਤ 8.05 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ

ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਸਿਰਫ 3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ/ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਨਘੜਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੁੰ ਖਾ ਚੁੱਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਿਰ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕੁਲਹਾੜਾ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਇਕੱਠੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਸੱਕੀ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਈਓ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ.ਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਕੁਲਹਾਰਾ ਨੂੰ ਐਮਐਚਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ, 20 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ, ਐਸ.ਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.15) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਸੌਂਪੇ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਲਵਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਤਸਦੀਗਾਂ ਸਮੇਤ ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੌਕਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ। ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਮਨੁੱਖੀ ਮੂਲ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦਾ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਜੁਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਸਕੈਚ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਲਹਾਰਾ ਦਾ ਬਲੇਡ 7 ਉਂਗਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹਥਿਆਰ ਤੋਂ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ: ਰਤਨ ਲਾਈ (DW2) ਅਤੇ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ (DW3) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਲੂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 1 ਸਿੱਖਿਆ 3 ਜੋੜੇ! ਨਾਲਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ ਈਜੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ-ਐਕਸਪਰਟ (ਪੀਡਬਲਯੂ 9), ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਹਾੜੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਲਹਾੜੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ

ਦੀ ਸਤਹ ਅਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਰਮ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਖੁਦ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 6 8 ਜਨਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.05 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਥਾਣਾ 3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਅਤੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 3.30 ਵਜੇ ਜੇਐਮਆਈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ 2005 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀਏਏ, ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 58, ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 324, 323 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਲੀਰਿੰਗ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ।

(10) ਓਨਈਆ ਰਾਈਵਲਸੀਵਿਡੈਂਸ 1 ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚੇ ਗਏ 16 ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਡਾ. ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੂਚ (ਪੀਡਬਲਯੂ1), ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ2), ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ7), ਪਰਦੀਪ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ। ਕੁਮਾਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਐਕਸਪਰਟ (PW9), ASI ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ (PW11) ਅਤੇ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਥਾਣਾ ਇੰਚਾਰਜ (PW15) ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ PH ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (PW1) ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ 8 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ PH/2 ਰਸਮੀ FIR ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਤ 8.05 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 157 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ , ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ 9.05 ਵਜੇ ਡੀਡੀਆਰ ਨੰਬਰ 21 ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ 8 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਅਤੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੇਐਮਆਈਸੀ ਦੁਆਰਾ 3.30 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (PW2) ਨੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ

ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ bolting. ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਰਤਨ ਲਾਈ (ਡੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 20-25 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਰੀਬ 15-16 ਸਾਲ ਦੀ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਹੱਦ ਸਦਮੇ 'ਚ ਰਹਿ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। . ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਉਰਫ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ. ਐੱਫ.) ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ 20-25 ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਰਤਨ ਲਾਈ (DW2) ਨੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, PW2 ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਘਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਬਾਪੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਲਹਾੜਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। (ਸਾਬਕਾ PH ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰੀਰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੌੜੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਲਾਬੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਚ. ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕੁਲਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। PH (ਸਾਬਕਾ PH ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜੋ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ | ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈਬੋਵਾਲ ਸਥਿਤ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਜੋ ਕੇਸ ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 323/324/506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

XX XX XX XX

XX XX XX

ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਲਹਾੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਾਬੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੁਲਹਿਰੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵੜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਸ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਾਬੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪੰੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਦੇ

ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਡ ਰੂਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਣਾਏ, ਐਸਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 15) ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਜਿਵੇਂ: (i) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ , - ਸਾਬਕਾ. PH; (ii) ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ , - ਸਾਬਕਾ. ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. PF; (iii) ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ (ਉਦਾਹਰਣ PCC); (iv) ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਵਰਗੀਆਂ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ 'GS' ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ; (v) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (PW9), ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਿਰ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪੈਨਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕਣਾ; (vi) ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣਾ; (vii) ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਖੋਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ (viii) ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਰਚੀ, ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। .

(12) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਰ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕੁਲਹਾਰਾ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 9), ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਰ, ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ 30/45 ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ, ਮੇਰਾ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਰਸੋਈ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਸੀ। ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪੈਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਐਸ. ਮੈਂ ਕੁਲਹਾਰੀ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਲਹਾਰੀ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਕੁਲਹਾਰੀ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਦੀ ਸਤਹ ਅਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਕੁਲਹਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ ਧੋਤੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਪੀ 1 ਅਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਸ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਦੇ ਬਲੇਡ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ। ਪੀ.ਆਈ. ਮੈਂ ਬਾਹਰਲੇ ਗੇਟ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਤੋਂ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਡਰਾਇੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੌੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਕੁਲਹਾਰੀ ਸਾਬਕਾ. ਪੀਆਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਬੀ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ।

(13) ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਏ ਕਿ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਿਰ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਲਹਾਰਾ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਦੀ ਸਤਹ ਅਸਮਾਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਵੀ ਧੋਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਬੈਗ ਵਿਚ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਈਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਬੈਗ ਵਿਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ), ਅਸੀਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਐਸਆਈ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 11) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।) ਅਤੇ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW15) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.11) ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੁਣ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , — ਮੀਮੇ ਐਕਸ. ਪੀਯੂ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕਰ ਲਏ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਮੀਮੇ ਸਾਬਕਾ. ਪੀਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਬੈਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ 'ਚੋਂ ਇਕ ਪੈਂਟ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਅਤੇ ਇਕ ਕਮੀਜ਼ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਕਪੜੇ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਲ GS ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , -ਵੀਡੀਓ ਮੀਮੇ

ਸਾਬਕਾ ਮੇਰੇ ਅਤੇ HC ਹਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ PX ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:

“ਅਸੀਂ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਬੈਗ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀਜ਼ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਾਬਕਾ. 27 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪੈਂਟ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਾਬਕਾ. P26 ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਘੜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬੈਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। ਬੈਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ। ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW15), ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹਨ, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

“ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੀ ਹੈਬੋਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਖੋਜ 'ਤੇ ਬੈਗ ਦਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, - ਵਿਡੀਓ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ASI ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ HC ਹਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ PX ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੀਮੋ ਸਾਬਕਾ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਤਿਆਰ ਪੀ.ਵੀ. ਇਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਥਾਣੇ ਪਰਤਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਦੇ ਤਾਲੇ 'ਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਪੜੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਏ

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਗਵਾਹ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ (PW3) ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਘਟਨਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7

ਵਜੇ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ; ਇਹ ਦੋਹਰੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਸੋਗ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਠੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪੁਲਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਹੇਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਚਜ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਲੂ (PW2) ਦੇ ਚਜ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (PW7) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਮਾ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ (PW3) ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸਦਿਆਂ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(1) 2005 (10) SCC 614

(18) ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, PW7 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਸ਼ਾਲੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁਲਹਾੜੀ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ।"

(19) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, PW3 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ:

"ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ ਸ਼ਾਲੂ ਪੀਡਬਲਯੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।"

(20) ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ FSL ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ

(PW10) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ (ਸਾਬਕਾ PT)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW15) ਨੂੰ ਵੀ ਐਫਐਸਐਲ ਅਤੇ ਐਫਪੀਬੀ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਉਲਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(21) ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ FSL ਅਤੇ FPB ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, MHC ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ (PW6) ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ (Ex PQ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਫਐਸਐਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਸੀਦ ਐਮਐਚਸੀ ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 6) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ-5 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜੇਐਮਆਈਸੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 16) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਏ.ਏ. ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (PW10) ਵਾਂਗ, ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (PW15) ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਹਾਗ ਵਿੱਚ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ।

(22) ਖੂਨ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੂਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਨਾ ਭੇਜਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮੂਲ ਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪਰਾਧਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ

ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟਿੰਗ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਪਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ), ਅਸੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

(23) ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਸਥਿਤ ਕੁਲਹਾਰਾ ਕੋਲ 7 ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੱਟ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਸੱਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਾ. ਯੂ.ਐਸ. ਸੂਚ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: “ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਏ. ਕੁਲਹਿਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਝਟਕਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਪੀ.ਆਈ. ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਖੀ ਹੈ ਸਾਬਕਾ. ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਬਾਰੇ ਪੀ.ਡੀ. ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7 ਕੁਲਹਰੀ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। PI ਨੇ ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9 ਉਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੁਲਹਰੀ PI ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

“ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉੱਪਰੋਂ, ਤਿੱਖੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ, ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸੱਟਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(24) ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ (ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ) (2) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੇਸ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਲੂ (PW2) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (PW7) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਪੀ.ਸੀ., ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

“ਮੇਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਖੈਰ

ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਹੈ। "

(25) ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2), ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਮੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੈਣ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਖਿਲਾਫ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 323, 324 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕੋਠੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ (PW7) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, ਕਿਸੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੇ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ (PW4) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਾਤ 8.00 ਵਜੇ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੋ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.2 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ. 3) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ (ਉਦਾਹਰਨ P14 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ P25)); ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਮ ਸਰਨ (PW5) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਕੇਲਡ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਓ.) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8) ਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਰ) 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਓ/ਐਸਐਚਓ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 15) ਨੇ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ2) ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ 9.05 ਵਜੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.11) ਦੇ ਡਿਪੋਜ਼ੀਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈਓ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਚ.ਸੀ ਬੰਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 12) ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 27, ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ, 19^9 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਜਿਸ

ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 15 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 27 ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। PZ. ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਧਾਰਾ 323, 324 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 58, ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ.ਏ. ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ, ਅਹਿਲਮਦ (PW13), ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2531, ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 2005 (2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 323, 324 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 58) ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ASI ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ (PW14), ਜਿਸ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ (ਸਾਬਕਾ PBB) 'ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੇ ਸਵੇਰੇ 3.30 ਵਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈ ਕੇ ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(27) ਇੱਥੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਗੀਤੂ ਵਰਫਟਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਉਮਰ ਲਗਭਗ 15-16 ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 6.30-7.00 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਰਤਨ ਲਾਈ (DW2) ਅਤੇ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ (DW3) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੋਧਾਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਅਲਾਰਮ ਉਠਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਤਕਾਲ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਸੂਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ; ਪੁੱਛਗਿੱਛ, FSL ਅਤੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਭਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (PW7) ਦੇ ਬਿਆਨ; ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਾ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ (PW3) ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ASI ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ (PW11), SI ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, IO (PW15), ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਐਕਸਪਰਟ (PW9), MHC ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ (PW6) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ। ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10), ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(29) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲੇ

ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਸੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਤਨੀ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸਦਮੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਾ ਹੈ। .

(30) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋਸ਼ੀ- ਏ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਤਿ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) (4) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ। ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 109 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਤ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ) ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ) (5) .

ਪ੍ਰਜਨਨ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

" 109. ਤਿੰਨ ਮੌਤਾਂ ਅਫਸੋਸਜਨਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਿਆਨਕ ਹਨ। ਪਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣੀ ਜੋੜਨਾ ਕੋਈ ਸਮਾਜਿਕ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜਾ, ਇੱਕ ਝਗੜਾ, ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਜਨੂੰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਾਧਾਰਣ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਉਮਰ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਕਾਤਲ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਕੈਟੋਨਾ ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(31) ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(32) (ਸੁਪਰੀਮ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ , ਸਾਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੁਹਿਰਦ ਪਤੀ, ਇੱਕ ਸਨੇਹੀ ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ, ਘਰ ਦੀ ਔਰਤ ਕੈਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ 1999 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 324, 323 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 324, 323 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 506 ਆਈਪੀਸੀ ਜੋ ਕਿ ਜੇਐਮਆਈਸੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦ ਦੇ ਉਲਟ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(33) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

“ ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਚਾਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ

ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ। ਇਹ 'ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ' ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(34) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"ਆਈ. ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ:

ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ,

- (i) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਭੁੰਨਣ ਲਈ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- (iii) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

II. ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ:

ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟੀਆਤਾ ਅਤੇ ਘਟੀਆਪਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ (ਏ) ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦਾ ਕਾਤਲ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਬੀ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਤਲ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

III. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ:

- (a) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਤਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ.
- (b) ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

IV. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ:

ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਤੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

V. ਕਤਲ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ:

ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਏ) ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਤਲ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਤਲ ਲਈ (ਬੀ) ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਬੁਢਾਪੇ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਵੱਸ ਵਿਅਕਤੀ (c) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਤਲ ਦਬਦਬਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਡੀ) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਆਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ।"

(35) ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ ਹਨ।

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

- “(i) ਮੌਤ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।
- (ii) ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਅਪਰਾਧ' ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਅਪਰਾਧ' ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- (iii) ਉਮਰ ਕੈਦ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜੁਰਮ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤ।

(iv) ਵਧਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਸੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(36) ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪਾਹਜਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਦਬਦਬਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ (ਕੁਲਹਾਰਾ) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਕਤਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਿਰਫ਼ ਔਰਤਾਂ, ਦੋ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਦੇ ਕੋਰਸ, the

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1999 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੀ ਧੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2), ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਕਤਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜ ਕੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(37) ਟੌਪਸਮ ਅਪ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਸ 1 ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ:

- (1) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1999 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਨਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਗਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ;
- (2) ਜਨਵਰੀ, 2006 ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਧਾਰਾ 323, 324 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ;

- (3) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7) ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ;
- (4) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਲਹਾੜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਕੇ ਪੀੜਤ ਔਰਤ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਨਾਬਾਲਗ ਉਮਰ ਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਕੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਲਹਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ;

- (5) ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੱਥ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ;
- (6) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਲਹਾਰੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ (ਬੇਰਹਿਮੀ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਲਹਾਰਾ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ (ਦੁਬਾਰਾ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ) ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ। ਅੱਗੋਂ- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਸ਼ਾਲੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਵੱਲ ਵਧਿਆ

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁਲਹਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ;

- (7) ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 4 ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰਾ ਅਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ $1/3$ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੱਟੇ ਮਾਰਜਿਨ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੀਤੂ ਵਰਮਾ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1999 ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਿਗ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 9 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 7 ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖਮ ਸਨ ਅਤੇ 2 ਜ਼ਖਮ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੱਟੇ ਹੋਏ 7 ਵਿੱਚੋਂ 3 ਜ਼ਖਮ ਸਿਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, 4 ਵੇਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 3 ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਕੂਹਣੀ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ;
- (8) ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ, ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ
- (9) ਇਸੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਮਾਸ਼ੰਕਰ ਪਾਂਡਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 16-17 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"16-17. ਹੁਣ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਉਭਰਦੇ ਹਨ:

20 ਫਰਵਰੀ 1994 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਦੇਖਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। 20 ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ 1994 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 12-1 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਬੱਚੇ ਜਾਗ ਪਏ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ

ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ, ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵੱਡੀ ਬੇਟੀ ਰੇਖਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਟੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(6) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 3011

ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਵਰਤੀ ਸੀ ਉਹ ਝੁਕ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਏ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। PW7 ਰੋਰਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ (PW7) ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ”। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ।

18. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 64 ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਬਾਰੇ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ 'ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਰ' ਕਾਰਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਰਾ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਮਨੋਰਥ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਲੀਬੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਧਾਰਾ 313 ਕਰੋੜ ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਭਿਆਨਕ, ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ, ਘਿਨਾਉਣੇ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਬੇਵੱਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ। ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚੀ।”

(38) ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਿਨਾਉਣੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਬਲਾਤਕਾਰ (ਉਸਦੀ ਧੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ (ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ)। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਤਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 'ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

(39) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ (ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਵੀ) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ. ਰਾਏ) 'ਝਿੱਲੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਝਿੱਲੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀਨਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਸੱਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਵੇਲਵੇਲਡ' ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਸ਼ਬਦ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ।

(40) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ: "ਮਨ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਇਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ.." ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਭਾਲ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਮੰਦਭਾਗੇ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(41) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇਸਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ, ਅਸੀਂ ਰਿਜ਼ਿਸਟਰਾਰ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਨੂੰ ਸਕੱਤਰਾਂ (ਸਿਹਤ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।) ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ), ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂ.ਟੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿ ਮਾਹਿਰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰਾਂ ਆਦਿ) ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਗੀਆਂ।)

(42) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, 2007 ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 8 ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, CrI. 2007 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033-ਡੀਬੀ (ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ